

Co to jest schizofrenia ?

Autor: Administrator
13.01.2008.
Zmieniony 11.04.2008.

Schizofrenia jest chorobą, która u poszczególnych osób może przebiegać w zupełnie innej formie - występuje w niej olbrzymia różnorodność objawów. Dlatego trudno jest ją opisać w sposób uniwersalny. W przebiegu schizofrenii zazwyczaj obserwujemy tzw. objawy pozytywne i negatywne.

Objawy pozytywne schizofrenii - są zwykle szybko zauważane przez rodzinę i otoczenie chorego, dzięki czemu wcześniej trafia on do specjalisty. Objawy pozytywne dobrze poddają się leczeniu. Do objawów pozytywnych zaliczamy:

urojenia - czyli nieprawdziwe przekonania, w które pacjent wierzy i nie można go w żaden sposób nakłonić do zmiany zdania. Chory zwraca uwagę na nieistotne dla innych osób szczegóły, dostrzega związki pomiędzy wydarzeniami i sytuacjami, które inni uważają za zbieg okoliczności (np. twierdzi że ludzie bacznie przyglądają się gdy idzie ulicą). Niekiedy chory na schizofrenię staje się podejrzliwy, nawet wobec rodziny - uważa, że ktoś chce go skrzywdzić, czuje się prześladowany. Czasem urojenia przyjmują treść wręcz nieprawdopodobną (np. chory czuje się bogiem lub szatanem)

omamy - polegają one na tym, że chory słyszy rzeczy, których inni nie słyszą (np. głos prześladowcy zza okna). Czasami pacjent widzi postacie, zjawiska, których nie widzi jego otoczenie, rodzina. Wszystko to utwierdza chorego w jego urojeniach, ("jak to nikt mnie nie śledzi, przecież słyszałem!"), prowadzi do licznych nieporozumień z najbliższymi, w miejscu pracy lub szkole osoba chora na schizofrenię zaczyna być traktowana jako dziwak.

lęk - niekiedy chory ma silne poczucie zagrożenia, nie potrafi jednak powiedzieć czego się boi. Zwykle zmyka się w sobie, staje się napięty, niespokojny, nie może usiedzieć w jednym miejscu. Nie śpi w nocy, świeci światło w pokoju.

Objawy negatywne - są trudniejsze do zauważenia przez otoczenie, gorzej poddają się leczeniu. Do objawów negatywnych zaliczamy:

autyzm - polega na tym, że chory przestaje interesować się otaczającym światem. Pograża się w rozmyśleniach, całymi godzinami zastanawia się nad czymś, nie potrzebuje towarzystwa, rozmów, znajomych. Zanedbuje szkołę, studia, pracę. Stopniowo oddala się od rodziny, otoczenia, zamyka się we własnym świecie. Niekiedy całymi dniami przesiaduje przed komputerem.

zdezorganizowane myślenie i mowę - polega na tym, że chory wypowiada się w sposób niezrozumiały dla otoczenia, mówi w dziwny sposób, niegrammatycznie, często gubi temat rozmowy, tworzy nowe, tylko dla niego zrozumiałe wyrazy. Często ma problemy z koncentracją, rzeczowym odpowiadaniem na pytania i normalnym prowadzeniem rozmowy. Niekiedy chory uśmiecha się sam do siebie bez powodu, jest niezdecydowany, ciągle zmienia zdanie, wszystkie czynności wykonuje chaotycznie.

zmiany w sferze emocji - schizofrenia może w różny sposób zaburzać życie emocjonalne chorego. Niekiedy obserwuje się chłód uczuciowy, brak zainteresowania najbliższymi, twarz pacjenta nie wyraża uczuć - jak gdyby wszystko stało się dla niego obojętne. Czasami chory staje się niedostosowany - uśmiecha się mówiąc o rzeczach smutnych lub staje się drażliwy i wybuchowy bez wyraźnej przyczyny.

Osoba, która zachorowała na schizofrenię najczęściej czuje się zdrowa, uważa że to otoczenie się zmieniło, zwykle nie widzi potrzeby leczenia, unika wizyty u lekarza.

Pamiętajmy, że choroba ta może przebiegać w różny sposób u poszczególnych osób. Nie wszystkie z powyżej opisanych objawów muszą wystąpić, jedne mogą być bardziej wyraźne, inne mniej.

Schizofrenia może rozpoczynać się w sposób gwałtowny, z silnym lękiem, pobudzeniem, niekiedy agresją (" Nie wiem co się stało, wrócił z Krakowa i powyrywał wszystkie kontakty ze ścian. Mówił, że nikt go już nie będzie podsłuchiwał, że koniec z tym.").

U niektórych osób początek choroby jest podstępny, niewyraźny, z silną izolacją od otoczenia ("Całymi dniami przesiadywał w swoim pokoju, z nikim nie rozmawiał, ale on zawsze był takim spokojnym i grzecznym dzieckiem. A teraz mówi, że nie jestem jego matką, że jest niepokalanie poczęty").

Na schizofrenię choruje jedna na sto osób. Oznacza to, że w samej Warszawie jest 20 tysięcy osób z tym rozpoznaniem. Schizofrenia jest więc często występującą chorobą..

Schizofrenia zwykle rozpoczyna się u osób w wieku 16-30 lat. Niekiedy rodzina chorego, widząc jego dziwne zachowanie i brak zainteresowania nauką, podejrzewa go o stosowanie narkotyków lub innych używek. Najczęściej jest to mylny trop.

Przyczyny schizofrenii są nadal nieznane. Rodzinne obciążenie chorobami psychicznymi zwiększa jedynie możliwość zachorowania na schizofrenię, ale jej nie wywołuje. Obecnie wśród naukowców dominuje hipoteza, w której za schizofrenię odpowiedzialne są zaburzenia dojrzewania komórek nerwowych mózgu (tzw. hipoteza neurorozwojowa). Z pewnością potrzeba jeszcze wielu lat badań aby uzyskać jednoznaczną odpowiedź odnośnie powstawania i, co ważniejsze, zapobiegania schizofrenii.